

The Baroque Violin Revival

The revival of the Baroque violin, as part of the early music movement, was based on the idea that music is best expressed by using the instruments and aesthetic ideals from the time period of the music that is to be performed. For violinists playing music before mid-nineteenth century, this would entail playing on a non-modernized instrument and a pre-Tourte bow. This anti-evolutionary stance was a confrontational position to take, and it was an enormous undertaking for the Baroque violin pioneers to revive equipment which had been so successfully “improved” through the centuries.

The influence of the early music movement grew throughout the twentieth century, and the Baroque violin was assumed to have been revived during this same time period. Interviews with ten of the oldest living Baroque violinists, numerous instrument conservators and makers revealed a new narrative. As a result, the historiography of the revival was challenged, new connections to nineteenth-century experimentations were made and forgotten figures were reestablished in this rewritten history of the Baroque violin revival.

Finding or making historical equipment was problematic and learning how to play the Baroque violin was an even more intangible conundrum. Intent upon trying to recreate the sound world of the past, these artisans and players could not help but be influenced by the present. Many makers grappled with a traditional training that was often at odds with the seemingly illogical aspects of period equipment. The musicians’ upbringing, training, colleagues and work situations also influenced how they approached the Baroque violin.

Viewing the Baroque violin revival as an “invented tradition” does not undermine the pioneers’ achievements, but presents a new framework in which to view them. These violinists’ use of historical equipment and their creation of a new musical aesthetic, both strikingly different from the prevailing models, was indeed revolutionary. It is ultimately immaterial if the pioneers were able to reproduce the sounds and musical ideals of an earlier period, but it is of great importance that the traditional classical music world was convinced by their attempts to do so. These violinists brought the Baroque violin back onto the concert stage, codified and disseminated their ideas of style and technique and turned this new approach into a profession. Ultimately, it was the artistic achievements of these musicians that enabled the Baroque violin to be so successfully vaulted out of the past and into the present.

De Herleving van de Barokviool

De terugkeer van de barokviool kwam, als onderdeel van de oude-muziekbeweging, voort uit het idee dat muziek het best tot zijn recht komt als zij wordt gespeeld op instrumenten uit de periode waaruit zij dateren en met inachtneming van de toenmalige esthetische idealen. Voor violisten die muziek van vóór 1850 spelen betekent dit: spelen op een niet-gemoderniseerde viool en met een pre-Tourte strijkstok. Deze anti-evolutionaire visie was controversieel. De terugkeer naar historische instrumenten en strijkstokken, die door de eeuwen heen juist zo succesvol waren “verbeterd”, was dan ook een enorme onderneming.

De invloed van de oude-muziekbeweging nam gedurende de twintigste eeuw toe. Tot dusverre ging men ervan uit dat ook de barokviool ook in deze periode werd herontdekt. Uit interviews met tien van de oudste nog levende barokviolisten en een groot aantal conservatoren van instrumentencollecties en bouwers kwam een ander beeld naar voren. Er werden nieuwe verbanden met 19^e-eeuwse experimenten zichtbaar, vergeten personen kregen opnieuw een

plaats in het verhaal en de geschiedenis van de terugkeer van de barokviool bleek te moeten worden herschreven.

In de beginperiode was zowel het terugvinden als het bouwen van historische instrumenten lastig, en het achterhalen van de juiste speelwijze was een nog veel ongrijpbaarder vraagstuk. Ondanks hun intentie om de klankwereld van het verleden te reconstrueren, lieten deze ambachtslieden en musici zich toch ongewild beïnvloeden door het heden. Veel bouwers worstelden met hun traditionele opleiding, die botste met schijnbaar onlogische eigenschappen van het historische instrumentarium. Daarnaast drukten de achtergrond, opleiding, collega's en werkomstandigheden van de musici een stempel op hun benadering van de barokviool.

De opvatting van de terugkeer van de barokviool als een "invented tradition" maakt de prestaties van de pioniers niet geringer. Wel kunnen ze nu in een nieuw kader worden bekeken. Zowel het gebruik van historische instrumenten als het ontwikkelen van een nieuwe muzikale taal weken sterk af van de gangbare muziekpraktijk, en beide waren inderdaad revolutionair. Uiteindelijk is het onbelangrijk of de pioniers de klank en idealen van vroegere perioden exact hebben kunnen reconstrueren. Wat wel van groot belang is, is dat de traditionele klassieke-muziekwereld overtuigd werd door hun pogingen hiertoe. Deze violisten brachten de barokviool terug op het concertpodium, codificeerden en verspreidden hun ideeën over stijl en techniek, en ontwikkelden vanuit deze benadering een nieuw beroep. Uiteindelijk waren het de artistieke prestaties van deze musici die ervoor zorgden dat de barokviool zo'n succesvolle sprong vanuit het verleden naar het heden heeft gemaakt.